

حکم قرض دادن

قرض دادن مستحب مؤکد است ؛ به خصوص به شخص محتاج. از پیامبر اکرم (ص) نقل شده است:

قَالَ: وَ مَنْ أَقْرَضَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ - كَانَ لَهُ يَكُلُّ دِرْهَمٍ أَقْرَضَهُ وَزَنَ جَبَلُ أَحَدٍ - مِنْ جِبَالِ رَضْوَى وَ طُورِ سَيْنَاءَ حَسَنَاتٌ - وَ
إِنْ رَفَقَ بِهِ فِي طَلِيهِ - تَعَدَّى بِهِ عَلَى الصِّرَاطِ كَالْبَرْقِ الْخَاطِفِ الْتَامِعِ - بِغَيْرِ حِسَابٍ وَ لَا عَذَابٍ - وَ مَنْ شَكَا إِلَيْهِ أَخُوهُ
الْمُسْلِمُ فَلَمْ يَقْرَضْهُ - حَرَّمَ اللَّهُ عَزَّ وَ جَلَّ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ يَوْمَ يَجْزَى الْمُحْسِنِينَ. (۱)

هرکس به برادر مسلمانش قرض دهد، در مقابل هر درهمی که قرض می دهد، به میزان وزن کوه احد، از کوه های رضوی و طور سیناء برای او حسنه است و اگر در مطالبه قرض خود، مدارا کند، بدون حساب و عذاب سریع از صراط می گذرد و اگر برادر مسلمانش از او قرض بخواهد و او ندهد (در صورتی که توانایی آن را دارد) خداوند روزی که به محسنین جزا می دهد، بهشت را بر او حرام می کند.

۱. وسایل الشیعه، ج ۱۸، ص ۳۳۱